

Dr. Kerényi István kitüntetése

A Magyar Mérnöki Kamara Gépészeti tagozata *dr. Kerényi Istvánt*, a Magyar Selyemipar Vállalat egykori műszaki vezérigazgató-helyettesét, lapunk szerkesztőbizottságának elnökét **Botka Imre-díjban** részesítette. A 2001-ben alapított Botka Imre-díjat olyan gépészmérnökök kaphatják meg, akik hazai körülmények között kiemelkedő színvonalú, a világpiacon versenyképes megoldást tartalmazó mérnöki alkotást hoztak létre, s ezen alkotás elméleti háttérét tudományos színvonalú kutatásokkal alapozták meg. (Az 1974-ben elhunyt Botka Imre nevéhez számos vasúti hajómű tervezése és a Ganz-Botka-rendszerű fogazási eljárás kidolgozása fűződik.) Az évente odaítélt kitüntetést eddig tizenhárman kapták meg, a díjazottak között eddig nem volt könnyűipari szakember. Dr. Kerényi István a magas mérnöki elismerésben a *fonalterjedelmesítés technológiai fejlesztéséért és ezzel kapcsolatos nemzetközi munkásságáért* részesült. A díj átvételekor a kitüntetett az általa kifejlesztett technológiai eljárásról tartott előadást.

Kerényi István 1952-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett gépészmérnöki diplomát, 1954-ig a Műegyetem Textiltechnológiai tanszékén dolgozott tanársegédként. 1955-től – 32 éven át – a Magyar Selyemipar Vállalatnál (MSV) folytatta pályafutását. Az MSV-hez tartozó Duna Cérnázógyárban eltöltött időszaka alatt kezdődött hazánkban a fonalterjedelmesítés. Először a valódi sodrásos eljárással készült fonalak technológiáját vizsgálta, majd bekapcsolódott a hamis-sodrásos elven működő fonalterjedelmesítési technológia itthoni fejlesztésébe. Nemzetközi szintű eredményeket ért el a légfúvásos terjedelmesítési technológia elméleti alapjainak modellezésében is. 1961-től aspiránsi tanulmányokat végzett, kandidátusi értekezését a hazai

Dr. Kerényi István átveszi a Botka Imre-díjat prof. M. Csizmadia Bélától, a Magyar Mérnöki Kamara gépészeti tagozatának elnökétől (balra) és dr. Kolonits Ferenc-től, a kuratórium tagjától (középen)

gyártású poliamidszálak terjedelmesítési technológiájának kidolgozása témakörben védte meg. 1970-ben elnyerte a műszaki tudomány kandidátusa fokozatot és a műszaki doktori címet. Ő írta az e tárgyban mindmáig egyedüli magyar nyelvű szakkönyvet, amelyet *Szintetikus selyemfonalak terjedelmesítése* címmel a Műszaki Könyvkiadó adott ki 1981-ben.

Tisztelettel gratulálunk a kitüntetéshez, büszkék vagyunk arra, hogy első könnyűipari szakemberként dr. Kerényi István részesült Botka Imre-díjban.

Nyolcvan éves kollegáinkat köszöntjük

Pingitzer József

Pingitzer József 1958-ban szerzett gépészmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnök karán, a textiltechnológia szakon, ezt követően a Pápai Textilgyárban helyezkedett el, amely szakmai pályafutásának meghatározó üze me lett. 1961-től a műszaki fejlesztési csoportot vezette, a meglevő berendezések műszaki színvonalának emelésén és a

gyártástechnológia korszerűsítésén munkálkodott. 1963-ban a technológiai és műszaki fejlesztési osztály élén a régi géppark cseréjének végrehajtása volt a feladata, amit sikeresen irányított. 1967-től a fonó gyár részleg vezető lett, 1976-ban pedig fejlesztési főmérnöki beosztásba került.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületben is aktív munkát végzett, a fiatalok beszerzésében jeleskedett, számos előadást tartott és a pamutfonó szakosztályban tevékenykedett fáradhatatlanul.

Szeretettel gratulálunk és hosszú életet kívánva köszöntjük augusztus 26-án ünnepelt 80. születésnapja alkalmából.

Salamon Ferenc

Salamon Ferenc 1956-ban jeles eredménnyel végzett a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karán, a textiltechnológiai szakon. Diplomája megszerzését követően a Pamutszövőipari Vállalatnál, majd a Textilipari Kutató Intézetben dolgozott. Ezt követően a Könnyűipari Minisztériumban az Iparfejlesztési Főosztályon volt szövésképzési fő-

előadó, később a miniszter-helyettes műszaki titkára lett. 1976-tól a PNYV Szövő- és hurkolóipari fejlesztési osztályát vezette. 1978-tól a Könnyűipari Minisztérium Módszertani és Továbbképző

Intézeténél a vezetőképzést irányította, majd 1982-től a Könnyűipari Műszaki Főiskolán a főigazgató közvetlen munkatársa volt. 1984-től az Ipari Vezetőképző Intézet osztályvezetői teendőit látta el. A rendszerváltáskor az Investcentert vezette.

1956 óta tagja a TMTE-nek, a pamutszövő szakosztály vezetőségi tagja, majd több évig titkára, 1979–85 között elnöke volt. Az egyesület oktatási bizottságát is irányította, és a TMTE-t képviselte a MTESZ Központi Oktatási Bizottságában. Két választási cikluson keresztül tagja volt a TMTE végrehajtó bizottságának, számos értékes előadást tartott, több cikket publikált.

Szeretettel köszöntjük és jó egészséget kívánunk szeptember 11-én ünnepelt 80. születésnapja alkalmából.

Kéri Endre
1925–2013

88 éves korában eltávozott közülünk a szakma neves közgazdásza. A Textilipari Kis- és Középvállalatok Országos Szövetségénél kezdte munkáját. 1950-től az államigazgatásban dolgozott. 1967-ben a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem ipar szakán szerzett diplomát. A Könnyűipari Minisztériumban dolgozott annak megalakulásától

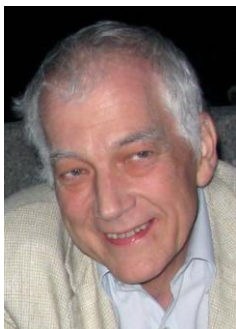
kezdve, osztályvezetőként, majd az Ipari Minisztériumban folytatta a munkáját nyugdíjba vonulásáig, ahol főtanácsos volt. A stratégiai tervekészítés ipari elveinek kialakításában, a könnyűipar kereskedelmi tevékeny-

ségének és importgazdálkodásának irányításában vállalt komoly szerepet. 1991-től a ProVerba Gazdasági Tanácsadó Kft. ügyvezetői teendőit látta el. Később mérlegképes könyvelői, ill. szervezési és árszakértői képesítését is hasznosítva szakértőként működött.

Az esztergomi OKTÁV Ipari Vezetőképző Vállalatnál rendszeres előadóként oktatott, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen és a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskolán is tanított.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületben is igen aktív tevékenységet végzett. Az ipargazdasági szakosztály rendezvényein több értékes előadást tartott, számos cikket írt folyóiratainkban a vállalati tervezés és a közgazdasági elemzés témakörében.

Tisztelettel emlékezünk a kiváló szakemberre, emlékét kegyelettel megőrizzük.

Dr. Koczor Zoltán
1958-2013

Súlyos vesztés érte a könnyűipari felsőfokú oktatást: 55-ik életévében elhunyt Dr. Koczor Zoltán, az Óbudai Egyetem minőségirányítási igazgatója, a Rejtő Sándor Könnyűipari és Környezetmérnöki Karának egyetemi docense.

1983-ban szerzett gépészmérnöki oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetemen, ahol ösztöndíjasként folytatott tanul-

mányai és kutatásai után a Könnyűipari Műszaki Főiskolai Textiltechnológiai Tanszéken fonástechnológiát, anyagismeretet oktatott, a fonalak mechanikai jellem-

zőinek vizsgálatával foglalkozott. Jelentős részt vállalt a tanszék tanrendjének megújításában, valamint a főiskolán elindult Minőségbiztosítási szakirány kidolgozásában.

1996-ban az anyagtudományok és technológiák tudományágban az MTA kandidátussá nyilvánította, a Budapesti Műszaki Egyetem pedig PhD fokozatot adományozott részére. 1995-ben az ÖVQ-MSZT minőségmenedzsment és szakauditori, EOQ minőségirányítási auditori képesítését szerezte meg, amelyet folyamatosan megújított.

Az ipar számára végzett kutatásai során tapasztalta, hogy a leginnovatívabb ötletek sem válnak hasznossá, ha a szervezet és a benne zajló folyamatok alkalmatlanok a fejlődés befogadására, innen kezdődött a

minőségügyi témákkal való kiemelt foglalkozása. Az ipari és szolgáltató cégeknél, valamint felsőoktatási intézményekben a minőségügy művelése során, szakértések, tanácsadások rendszer építések és oktatások alkalmával kifejtett munkája alapozta meg az általa készített számos minőségügyi publikációt. 2001-ben – „Bevezetés a minőségügybe” című, majd 2003-ban a „Minőségirányítási rendszerek fejlesztése” című kötettel – a Magyar Minőség Társaságnál „Az év minőségirányítási szakirodalmi díját” nyerte el.

1993 óta rendszeresen végzett felsőoktatási intézményekben, neves tanúsító cégeknél és iparvállalatoknál minőségügyi oktatásokat, ezalatt több ezer olyan emberrel került oktatási kapcsolatba, akik ma a minőségügy meghatározó szereplői. A gyakorlatban évtizedeken keresztül különböző menedzsment rendszerek fejlesztésében vett részt.

Az akkori Budapesti Műszaki Főiskolán 2000 óta a minőségirányítási szakirány oktatásáért felelős Minőségügyi Önálló Csoportot, a későbbi Minőségirányítási és Technológiai Szakcsoportot vezette.

2003-2007 között a Rejtő Sándor Könnyűipari Mérnöki Főiskolai Kar tudományos főigazgató-helyettesi feladatait, míg 2004 őszén a kar megbízott főigazgatói feladatait látta el. 2004-2007 között a Bőr-, Textil- és Ruhatechnológiai Intézet, 2007-2009 között a Divat, Termék és Technológia Intézetben intézetigazgatóként működött.

A Könnyűipari mérnök BSc és MSc szak felelőseként meghatározó szerepe volt a könnyűipari mérnök-képzés szerkezetének és tananyagainak gyökeres megújításában. 2002-től a NYME Cziráki József Faanyag-tudomány és Technológiák Doktori Iskola, 2012-től az Óbudai Egyetem új doktori iskoláinak tagja és több doktori értekezés témavezetője volt.

A könnyűipari mérnöki alap- (minőségirányítási-rendszerfejlesztő, kreatív technológiák és gyártmányok) szakirányokon és mesterszakon, valamint a környe-

zetmérnöki és az ipari termék- és formatervező mérnöki alapszakok általa gondozott szakmaterületein egyaránt magas színvonalon folyt az oktatás az ő vezetésével. Az általa irányított szakcsoport kutatásai elsősorban az alkalmazott tudományok területével kapcsolatosak (a kapcsolódó iparágakhoz tartozó anyagszerkezeti, konstrukciós, technológiai, vizsgálattechnikai, szervezési és szabályozási területeken).

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1984 óta volt tagja. Az egyesület Minőségsszabályozó és Anyagvizsgáló Szakosztályában az Anyagvizsgáló szakcsoport vezetői teendőit látta el, majd a Fiatalok Bizottságának elnöke volt. A Könnyűipari Műszaki Főiskolán üzemi csoportot hozott létre, a fiatalok kőszegi tanácskozásain a fonós szekciót vezette. A TMTE-ben a végrehajtó bizottság, majd az intéző bizottság tagjaként is aktívan tevékenykedett. 1990-ben Lehr Ferenc-díjban részesült, 2000-ben MTESZ Minőségi Érem Díjjal ismerték el munkásságát. Hat éve és 2012-ben is Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett kitüntetésben (OKM) részesült.

Meghatározója volt a MAB Minőségbiztosítási és tanácsadási bizottságának, mint tag és elnök. Tagja volt az Anyagvizsgálók Lapja és a Magyar Textiltechnika c. lap szerkesztőbizottságának. Szakmai munkássága mellett számtalan közéleti tevékenysége mutatja sokoldalúságát: szívesen orgonált istentiszteleteken, az evangélikus egyházi zsinat bizottsági titkáráként, egyházi újság állandó szerzőjeként, a csillaghegyi-békásmegyeri evangélikus gyülekezet felügyelőjeként tett sokat a közösségért és az emberekért.

Egészségi problémái ellenére fáradhatatlanul dolgozott, oktatott, előadásokat tartott és rendszeresen publikált. Sokszor legyőzte a szervezetét támadó betegségeket, sajnos a legutóbbi küzdelmet elvesztette.

Fájdalommal búcsúzunk a kiváló szakembertől, a népszerű és közkedvelt munkatárstól.